

JUSTITSMINISTERIET

Christiansborg
1240 København K

Dato: 22. maj 2017
Kontor: Strafferetskontoret
Sagsbeh: Selina Rosenmeier
Sagsnr.: 2017-0037-0183
Dok.: 2315301

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 1 vedrørende forslag til lov om ændring af retsplejeloven og forskellige andre love (Blokering af hjemmesider og stop af offentlige ydelser til fremmedkrigere) (L 192), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 18. maj 2017.

Søren Pape Poulsen

/

Sidsel Kathrine Møller

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 7226 8400
F +45 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 1 fra Folketingets Retsudvalg vedrørende forslag til lov om ændring af retsplejeloven og forskellige andre love (Blokering af hjemmesider og stop af offentlige ydelser til fremmedkrigere) (L 192):

”Vil ministeren redegøre for sin holdning til at indføre mulighed for, at den hvem indgrebet retter sig mod, får mulighed for at komme med indsigelser, inden der afsiges kendelse om blokering af hjemmesider, samt at politiet pålægges at føre løbende kontrol med, om blokeringer af hjemmesider fortsat er nødvendige samt gøre blokering af hjemmesider tidsbegrænsede, og vil ministeren tage initiativ til at stille et sådant ændringsforlag?”

Svar:

1. Som anført under punkt 3.1.3 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget forudsættes politiet at foretage underretning af den, som indgrebet retter sig mod, dvs. lejerer af den hjemmeside (registranten), som retten har givet tilladelse til at blokere. Indeholder hjemmesiden ikke kontaktoplysninger, og kan politiet ikke umiddelbart fremskaffe disse oplysninger på anden vis, kan underretning undlades.

Som ligeledes anført forudsættes det, at såfremt politiet bliver bekendt med, at grundlaget for rettens kendelse ikke længere er til stede – for eksempel fordi det ulovlige indhold er fjernet fra hjemmesiden – skal politiet hurtigst muligt fjerne blokeringen. Politiet pålægges dog ikke hermed en pligt til løbende at kontrollere indholdet af de blokerede hjemmesider. Det foreslås tillige, at kendelsen til enhver tid kan omgøres af retten.

2. Som det fremgår af pkt. 2.2.4 og 2.2.6 i Justitsministeriets kommenterede høringsoversigt af 1. maj 2017 (bilag 1 til L 192, Retsudvalget 2016-2017), har en række høringsspartner med forskellige formuleringer anført, at det bør overvejes, om hjemmesidens indehaver bør inddrages og gives lejlighed til at fremkomme med bemærkninger, før retten træffer afgørelse. Det er endvidere anført, at indgrebet efter forslaget ikke er tidsbegrænset, og at der derfor er grundlag for at sikre adgang til en efterfølgende tilbundsående domstolsprøvelse af indgrebets berettigelse med mulighed for en eventuel senere ophævelse.

Det er endvidere med forskellige formuleringer anbefalet, at der fastsættes en pligt for politiet til løbende at gennemgå og om nødvendigt fjerne en blokering, hvor grundlaget for blokeringen ikke længere er til stede.

3. Som anført under pkt. 2.2.4 og 2.2.6 i Justitsministeriets kommenterede høringsoversigt af 1. maj 2017 (bilag 1 til L 192, Retsudvalget 2016-2017) foretog Justitsministeriet i lyset af høringssvarene en ændring af lovforslagets § 1, nr. 2, således at der er indsat et nyt stykke i forslaget til § 791 d, hvoraf det fremgår, at hvis den, mod hvem indgrebet retter sig, fremsætter anmodning derom, skal politiet snarest muligt forelægge sagen for retten. Retten afgør herefter ved kendelse, om indgrebet skal opretholdes.

Som anført i bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 2 (om den foreslåede § 791 d, stk. 5), vil det i praksis være registranten, der vil kunne fremsætte den nævnte anmodning. Sagen skal indbringes for den ret, der har truffet afgørelse om blokering af den pågældende hjemmeside. Kendelsen vil kunne kæres efter de almindelige regler herom.

Som anført vil rettens afgørelse om ikke at godkende en blokering af en hjemmeside medføre, at indgrebet ikke kan opretholdes, og at politiet hurtigst muligt skal foranledige, at blokeringen fjernes.

4. På baggrund af den ændring, der i lyset af høringssvarene er foretaget af lovforslagets § 1, nr. 2, finder jeg ikke anledning til at tage initiativ til at fremsætte et ændringsforslag som anført i spørgsmålet.